tek kişilik dev dergi

MİT ÜST

SAYI: 35 / HAZİRAN 2021 / Fiyatı: 15 TL

ne tepkisiz, akmaz
kokmaz bir halk oldunuz
tiskindim ben sizden..
hayatımda başka bir halk var
artık onu bilesiniz..

ben bu dünyaya çocuk getirmek istemiyorum..

peki.. boğazım kurudu, bir bardak su getir bari

ben bu dünyaya bir bardak su da getirmek istemiyorum

nasıl ya..

alayına isyan..

JORGE LUIS BORGES

Hayatın kendisi
bir alıntıdır.

Çocukluğumun
en önemli olayı
neydi diye sorsanız
babamın
kütüphanesiydi
derim.

Unutmak
en iyi
intikamdır.

ARI ÇİÇEKLERDEN
BAL YAPIYOR
İNSAN PARFÜM BUKET
VE ÇELENK!

EKMEK PARASINI
KENDİ ALNIM TERİYLE
KAZANAN
ÇALIŞAN BİR KADIN
OLDUĞUM İÇİN
GURUR DUYARIM.

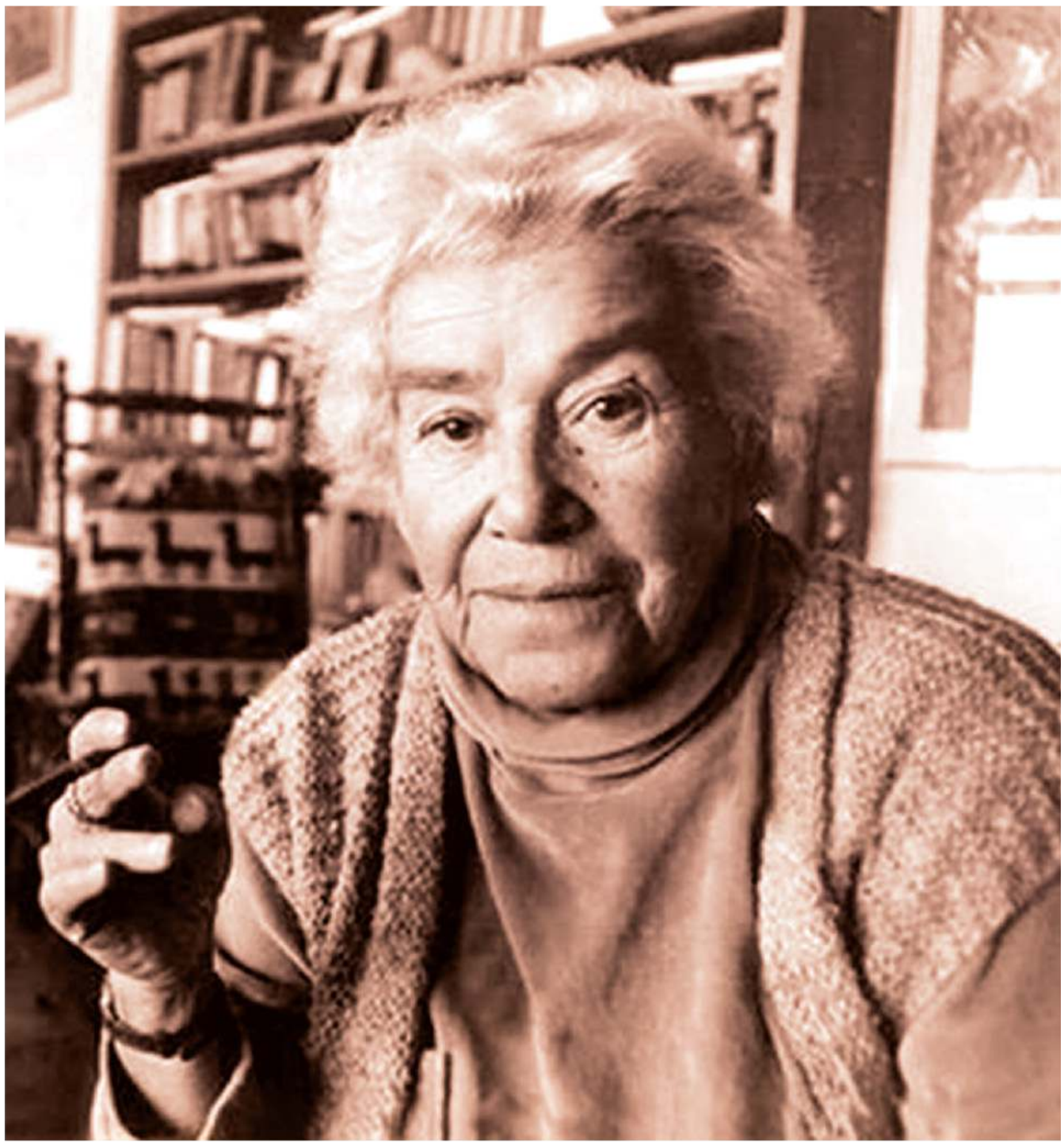
MİNA URGAN ANLATIYOR:

‘CEHENNEMDE YANAN SADECE BENLİKTİR.’

Başladığım kitabı, kötü de olsa bitirmek huyundan Fethi Naci’nin “Karpuzu kestin. Baktın ki kabak. Gene de zorla yiyecek misin o karpuzu?” sözü sayesinde kurtuldum:

Yaşamım boyunca birçok yanılgıya düştüm. Bana çok acı çektiren yanlış işler yaptım. Hiç birinden pişman değilim; çünkü yapılması gereken yanlışlardı bunlar. O yanlışları ancak yaptıktan sonra onlardan kurtulabilirdim.

Ancak birbirimizden nefret edecek kadar dindarız; birbirimizi sevecek kadar değil...

ne yapsam bir türlü unutamıyorum onu..

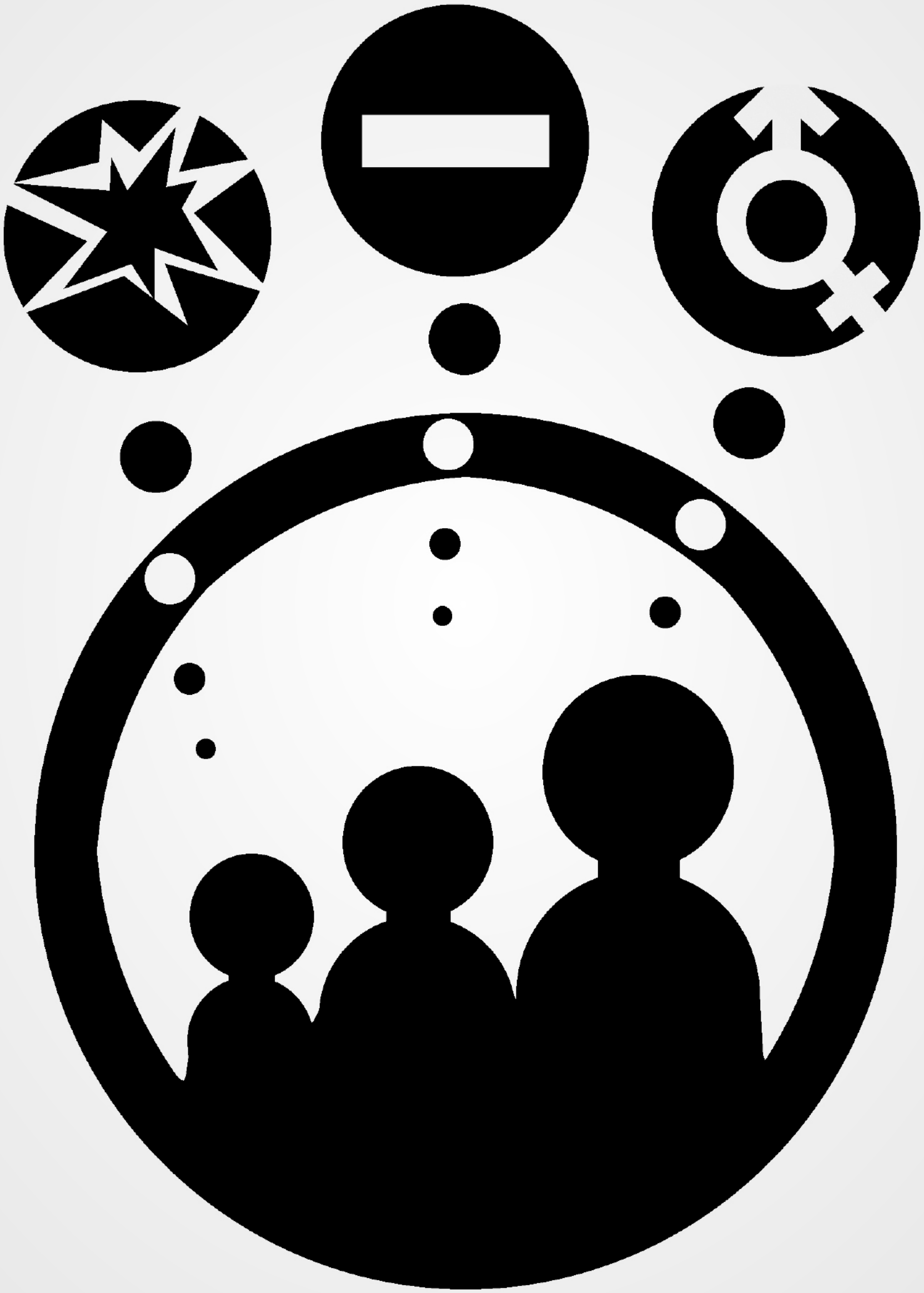
hangi konuda

neler yapıyorsun..

MÖÖÖ..

tuhaf

CEMİL MERİÇ

Gitmek, kaderin hatalarını düzeltmektir.

Bu memlekette sağcı-solcu, ilerici-gerici yoktur, bu memlekette namuslular ve namussuzlar vardır.

Her yüzyılda birkaç kişi düşünür, diğerleri ise onların düşündüğünü düşünür.

BİZİMLE ÇALIŞIRMISINIZ

MISINIZ'I AYRI YAZARSANIZ BELKİ..

Hakkı Devrim

AÇIK

ABDURRAHİM KARAKOÇ
Mihriban'ı Anlatıyor

Çok sevdim. Çok sevdik. Kırk, elli senelik bir hadise. Mihriban bana mektup yazardı, ben ona mektup yazamazdım. Elin kızının evine mektup mu gönderilir? Ayıptır! Yaşadığı şehirde bir gazete çıkardı. Ben o gazeteye şiirler yazardım. Herkes şiir diye okurdu ama Mihriban bilirdi ki aslında kendisine mektuptur onlar. Sonra da cevap yazardı.
Sonra evlendi barklandı. Ne yapar, ne eder bilmem. Nasip değilmiş olmadı. Bir gün bir şiir daha yazdım, 'unut beni' diye. O da şiirin üstüne hemen 'unut diyorsun da kolay mı?' diye soran bir mektup gönderdi. Ben de son olarak şu şiiri yazdım:

Unutmak kolay mı deme unutursun Mihriban'ım
Oğlun kızın olsun hele unutursun Mihriban'ım.
Hayat böyle bu gemide eskiler yiter
Yenide beni değil kendini de unutursun Mihriban'ım.

Yıllar sineme yaslanır hatıraların paslanır
Bu deli gönül uslanır unutursun Mihriban'ım.
Zaman erir kelep kelep meyve dalda durmuyor
Hep unutturur bir çok sebep unutursun
Mihriban'ım.

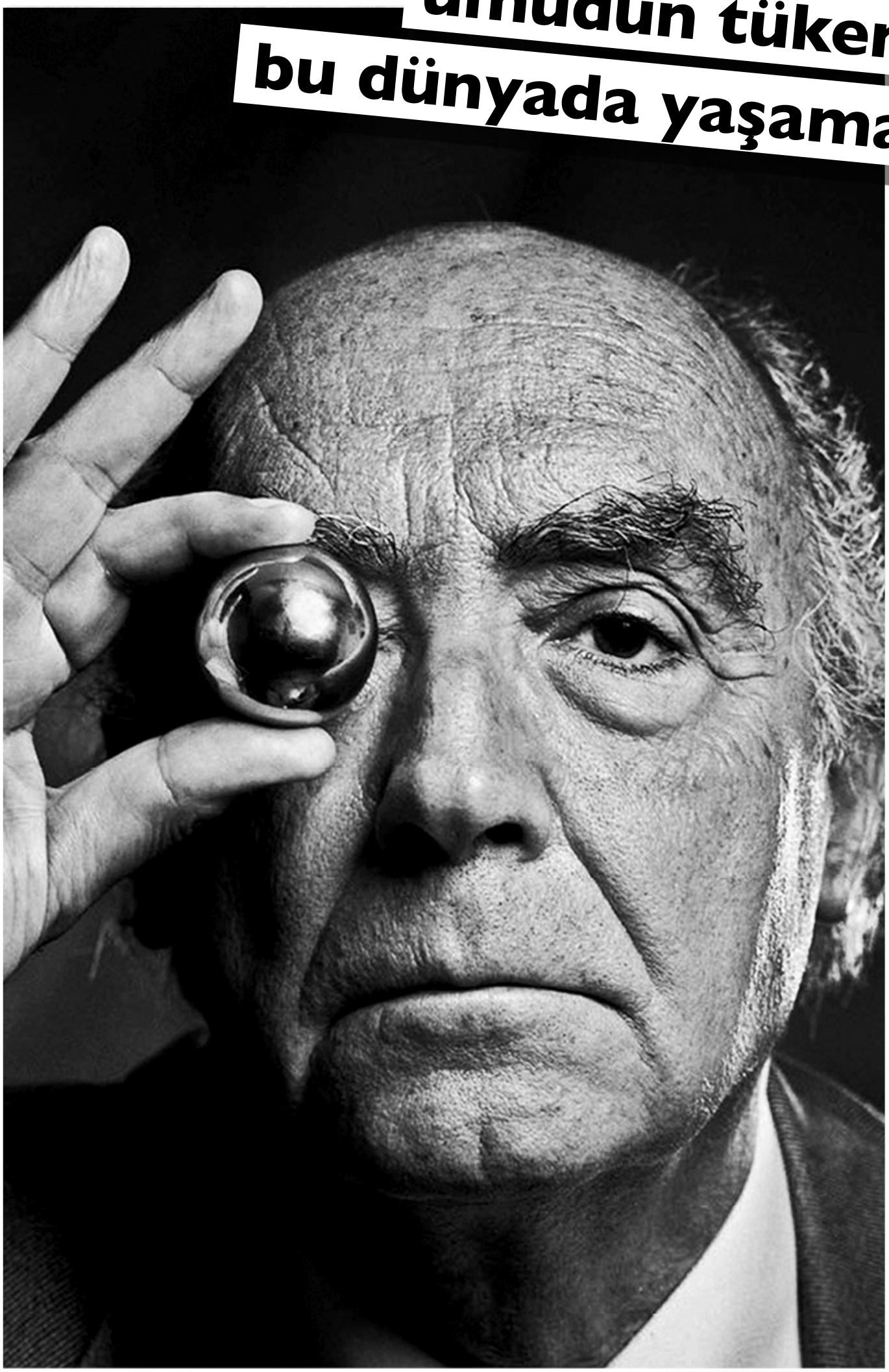
Gün geçer azalır sevgi değişir herşeyin rengi
Bugün değil, yarın belki unutursun Mihriban'ım.
Süt emerdin gündüz gece unuttun ya büyüyünce
Bu iş de tıpkı öylece unutursun Mihriban'ım.

bende sertleşme sorunu var.. kimseye sertleşemiyorum artık ota boka ağlıyorum..

JOSE SARAMAGO

Asıl körlük umudun tükendiği bu dünyada yaşamaktı.

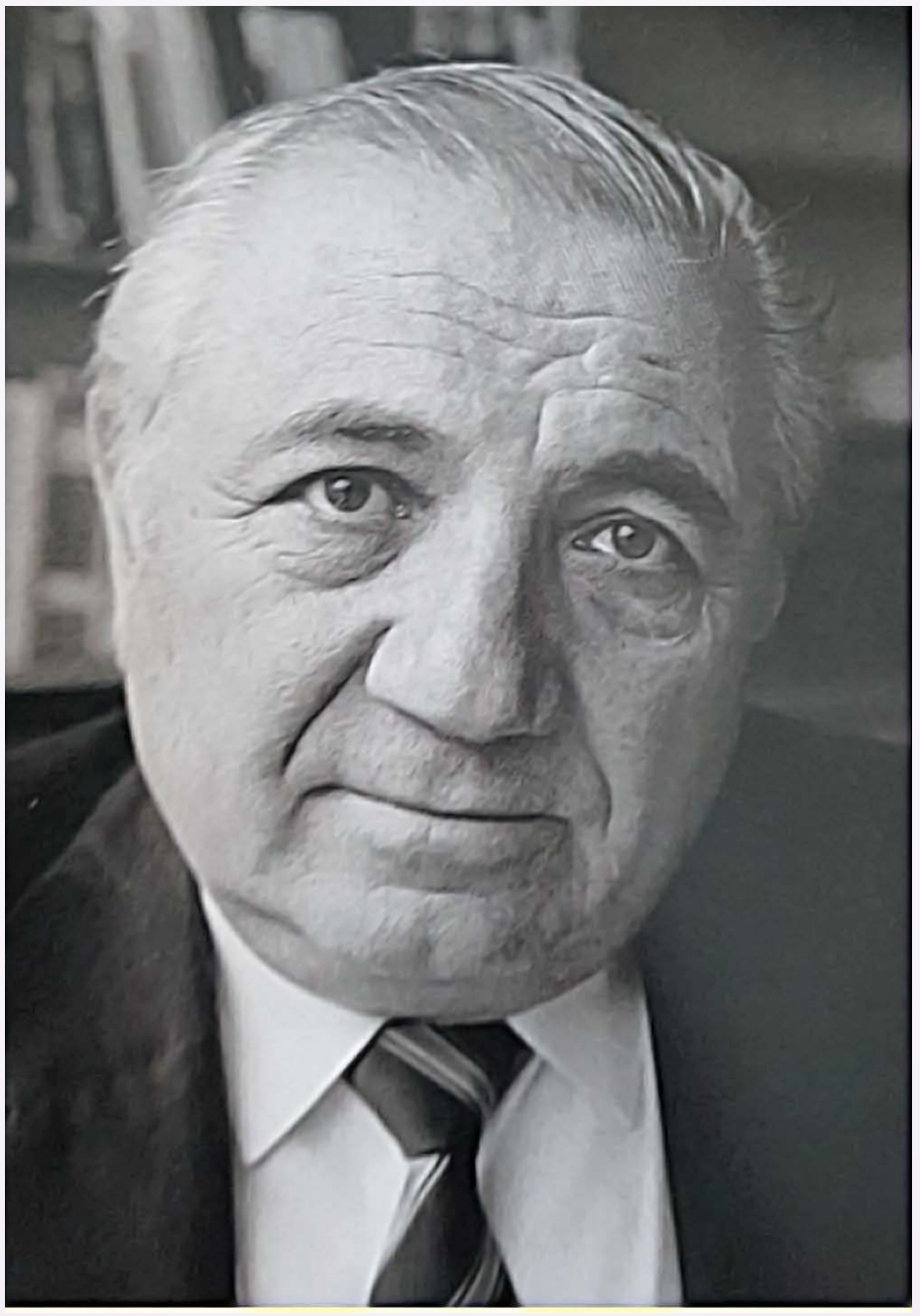

KÖTÜLÜK DÜŞMANIN
ASLİ İŞİDİR
İNSANLARA
KÖTÜLÜK
SEVDİKLERİNDEN
GELİR!

CAHİT KÜLEBİ

‘BERBER ÇIRAKLIĞI GİBİDİR ŞAİRLİK’

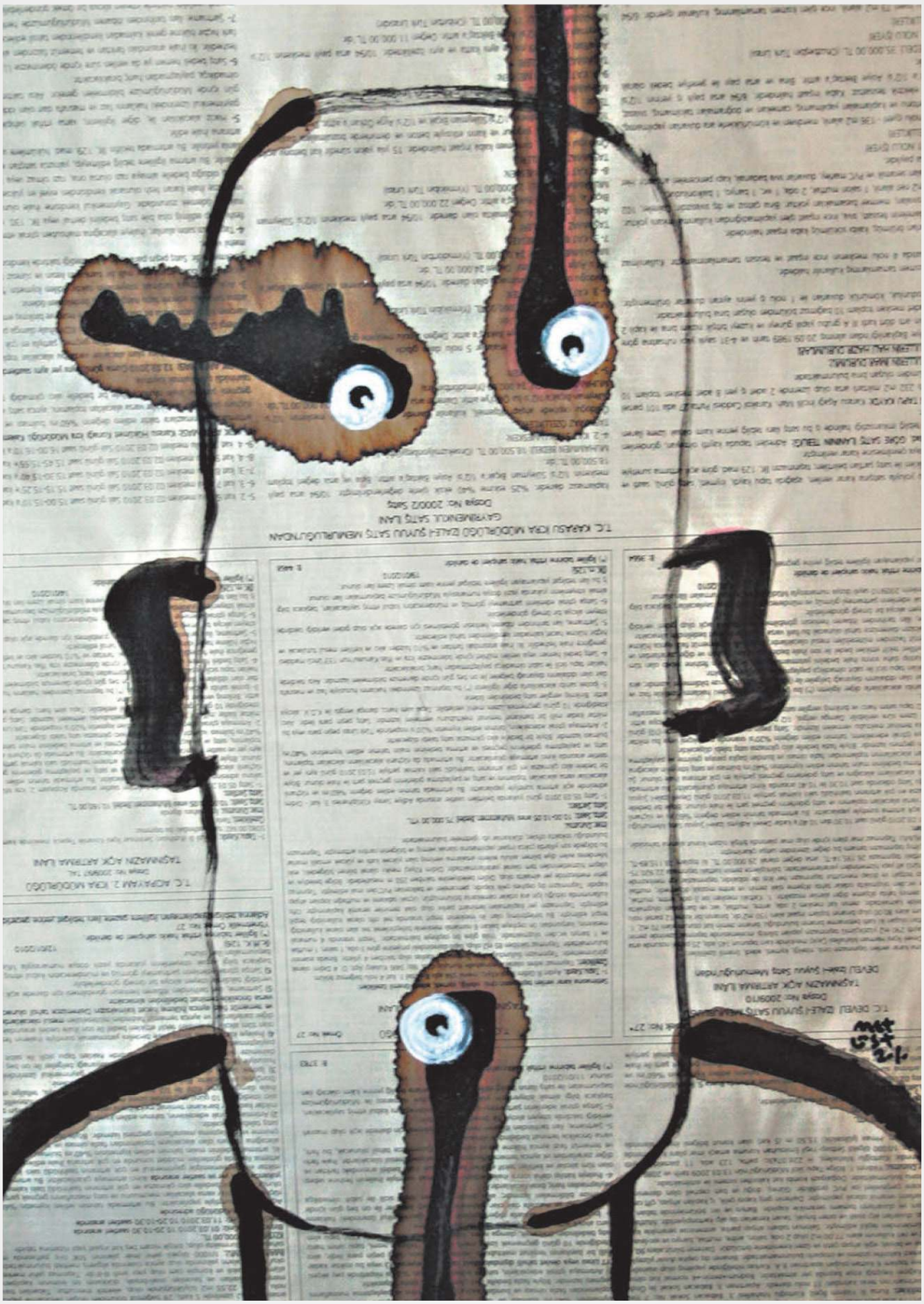
Berber çıraklığı gibidir şairlik, en az 10, 15 yıl çıraklık yapmak şart. Bir insan 40’ından sonra resim yapabilir, roman, deneme yazar ama 40’ından sonra büyük müzisyen veya şair olan kimse görülmemiştir. Bunların ikisine de çocukken heves edilir ve başlanır. Ama ikisinin arasında bir fark var. Musikinin öğretisi, kuralları, öğretmeni var. Şiirin ise ne öğretisi, ne kuralları, ne de öğretmeni var. Her şair küçük yaşlardan başlayarak kendi başının çaresine bakmak zorundadır. Ben ilkokulun üçüncü sınıfından başlayarak şiir yazmaya heves ettim ve şiir yazdım.

Daha Külebi adını kullanmadan Ataç’tan mektup aldım. Şiirlerimi ilginç bulduğunu eğer Fransızca bilmiyorsam bana Fransızca öğretmek istediğini ve Ada’daki evine gelmemi istiyordu. Nurullah Ataç’a yanıt vermedim ve gitmedim. Çok hata etmişim, çok ilginç bir mektuptu.

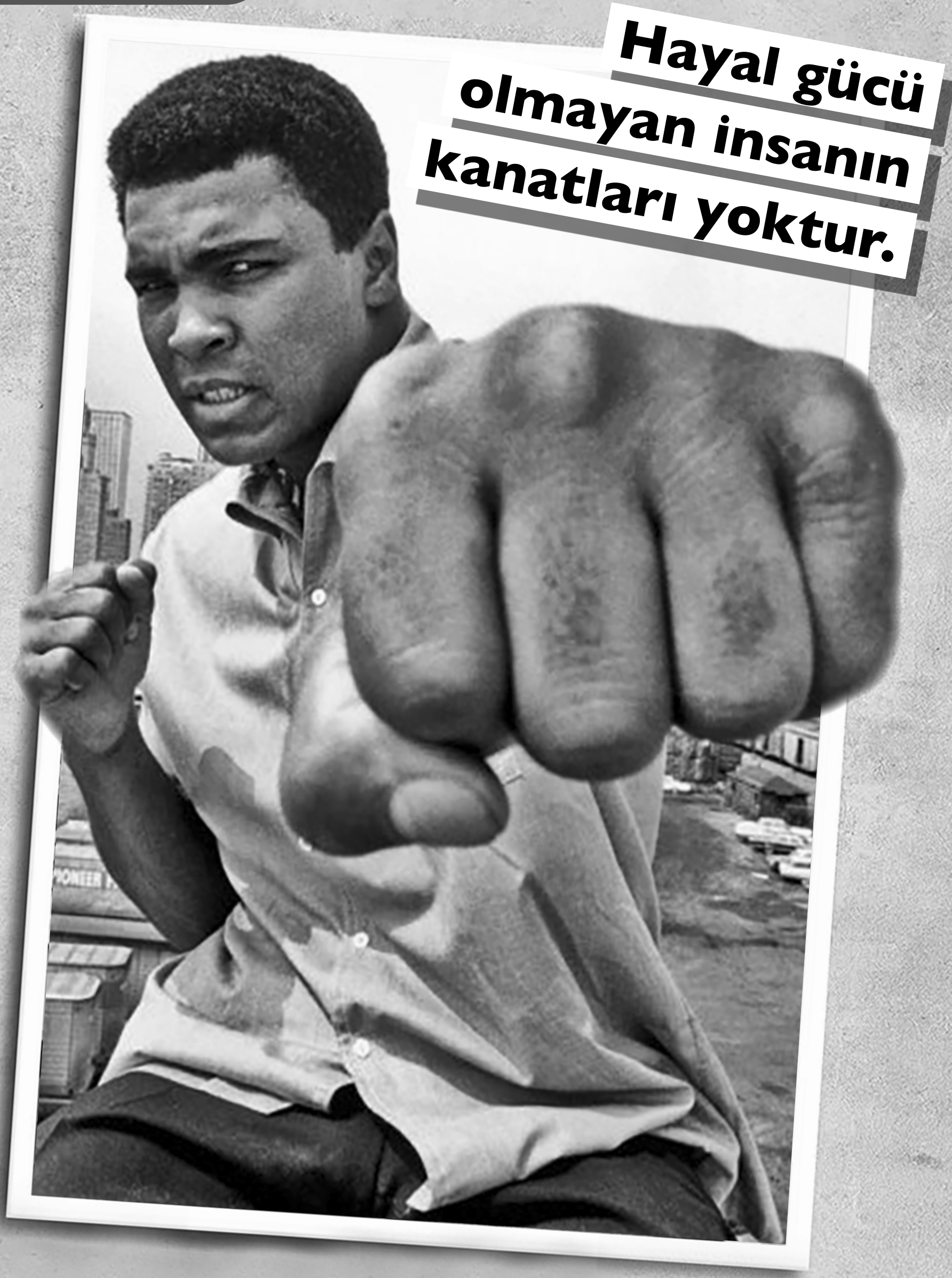
Almanya’da iken Varlık’a gönderdiğim ‘Haziran’ şiirinde ilk kez Külebi adını kullandım. Bu şiirden sonra bütün şiirlerimi Külebi adıyla yayımladım.

ağlamak

bana neye ağladığını söyle
sana kim olduğunu söyleyeyim!

MUHAMMED ALİ

Hayal gücü olmayan insanın kanatları yoktur.

kulağıma ayıp sözler fısıldasana

sonra dövüyorsun ama

bu gece dövmiycem

söz mü..

söz

yemin et

AHMET MUHİP DIRANAS'IN EŞİ MÜNİRE DIRANAS ANLATIYOR:

'MUHİP'İ BABA GİBİ SEVDİM'

'Fahriye Abla' şiiri, benimle evlenmeden yazılmış bir şiir. Halk bu şiire bayılıyor! Ben evlendiğimde Fahriye kim, bilmiyordum. Bu ünlü şiiri öğrenince 'Kim bu Fahriye?' diye sordum. İlişkisi olan bir komşusuymuş.

Yani olay şu: Muhip Bey'in babası askeri fabrikalarda çalışıyor. O sırada işçiler için Cebeci'de yaptırılan İşçi Evleri›nde kalıyorlar. Fahriye de Muhip Bey'in annesinin komşusu. Sürekli evlerine girip çıkarmış. Aslında Fahriye evli, çoluk çocuk sahibi bir kadın. Ama başkalarıyla da düşüp kalkan hafifmeşrep bir kadın. Zannediyorum Muhip Bey'i de tavlamış o dönem. Muhip Bey, o sıralarda bir sübyan. Yeni erkek olmuş yani. Sanıyorum 15,16 yaşlarında.

'ELİM KIRILSAYDI DA FAHRİYE ABLA ŞİİRİNİ YAZMASAYDIM.' DEDİ.

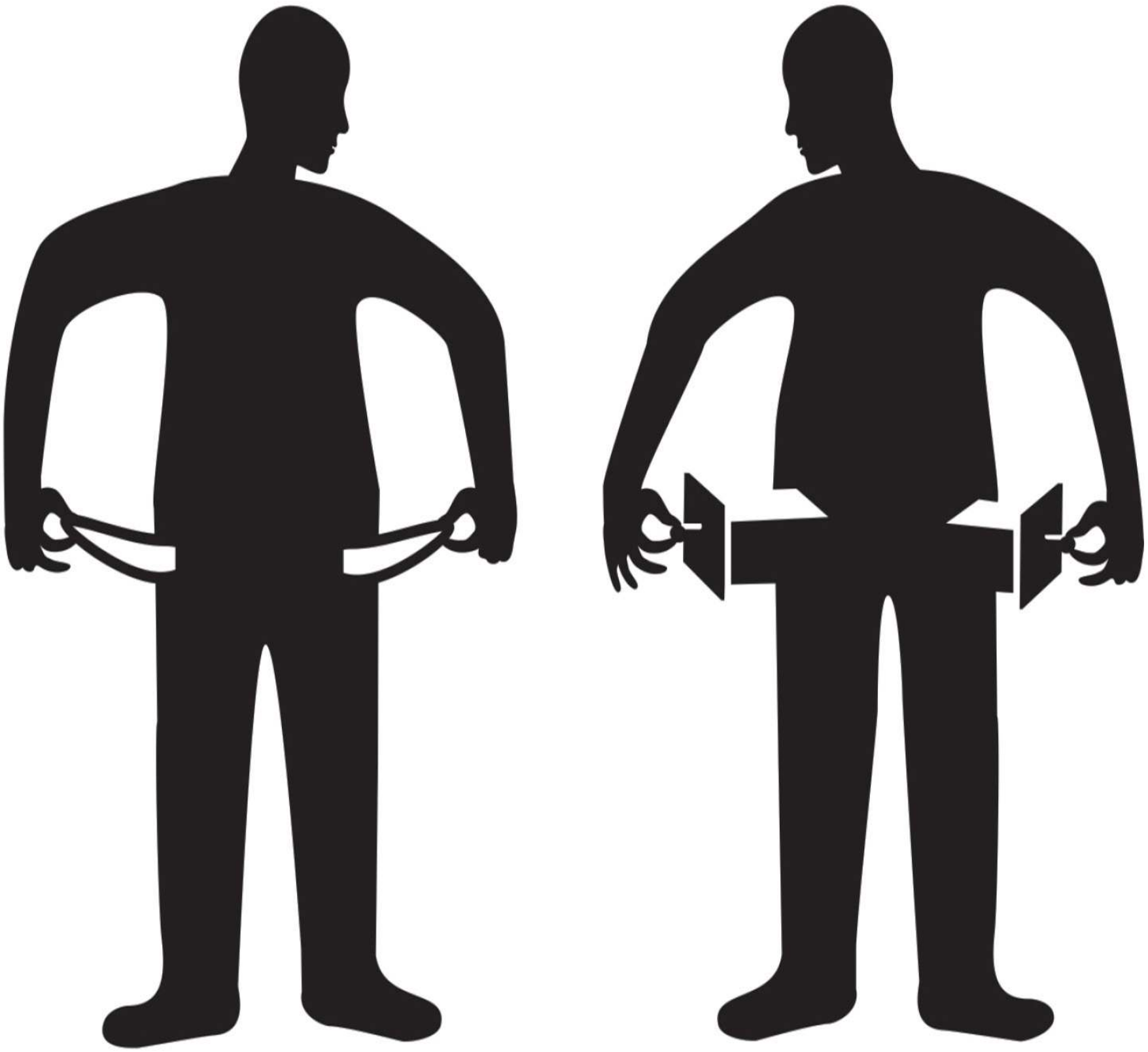
Ben dünyaya gelmeden üç yıl önce Muhip Bey, Fahriye Abla'yı tanımış. Fahriye'yi görmedim hayatımda! Muhip Bey benle evlendiğinde Fahriye işi çoktan bitmişti.

Ben, hayatım boyunca Fahriye ismi ile hiç ilgilenmedim. Çünkü benden önce yaşadığı bir kadın. Benden sonra değil bu! Ama Ahmet Muhip Bey, kollarımda ölürken bana ağlayarak ne dedi biliyor musunuz? İlk kez açıklıyorum; Kuran çarpsın ki doğrudur. 'Münire, sakın Fahriye'yi gündeme getirme! Elim kırılsaydı da bu şiiri yazmasaydım. Sen bu konuyu kimseye açma, bu konuyu film yapmak isterler, sakın yaptırma, mani ol' diye vasiyet etmişti.

ÇİZGİLERLE MET ÜST SÖZLERİ

Çizen: Cemil Cahit Yavuz

birinden çalarsan hırsız olursun
herkesten çalarsan zengin!

PEYAMİ SAFA

Her şeyin yenisi dostun eskisi.

Yaşlanarak değil yaşayarak tecrübe kazanılır; zaman insanları değil armutları olgunlaştırır.

Ancak şimdiye hâkimiz!
Şimdi durmak için değil, şimdiden başlamak için.

Her itimadın sonu gaflettir.

VEFA
KARŞININ TAKSİSİ
BURALARI
PEK BİLMİYOR!

ÇİÇEK EKMEĞİ ÇOK SEVERDİ. EVDE KÖFTE YAPAR ÇİÇEK EKMEĞİN İÇİNE KOYARDIM, TERMOSTA İSE ÇAY OLURDU.

CAHİT ZARİFOĞLU'NUN HANIMI BERAT ZARİFOĞLU ANLATIYOR:

'ÇOK GÜZEL GÜNLERİMİZ GEÇTİ'

Bizimki aşk evliliği değildi. Birbirimizi, yüzüklerimiz takılırken gördük. Evlendikten sonra altı ay kendisine 'siz' diye hitap ettim. Utancımdan, yüzüne bakamazdım. Yavaş yavaş tanıdık birbirimizi. Cahit Bey, benim hem hocam, hem kocam oldu. Hep kusurları örten, öğreten biriydi. Bana çok şey öğretti.

Çok yakışıklı, çok güzel konuşan bir beyefendiydi benim gözümde. Evlendikten sonraki ilk altı ay, o mu benim misafirim, ben mi onun misafiriyim, anlayamadık. Cahit Bey, uzun yıllar bekâr yaşadığı için çok güzel yemekler yapardı. Ben ise evliliğimizin ilk yıllarında yemek yapmayı bilmiyordum. Kuru fasulye tarifini ilk bana Cahit Bey vermiştir. Pek çok şeyi ilk Cahit Bey'den öğrendim. Bana emek verdi, beni eğitti, öğretti, hem hocam hem kocam oldu.

Yirmi günlük yıllık iznini Ramazan Ayı'nda kullanırdı. Sabah biraz geç kalkardı. Öğle ve ikindi arasını ibadetle geçirirdi. Evde okuyup yazardı. Yıllık izni bitmeden evde bir hatim indirirdi. Ramazan'ın son on günü ise iş yerinde öğlen tatilinde Kur'ân okur, ikinci bir hatim de orada tamamlardı.

Hafta sonlarını bize ayırırdı. Her cumartesi babamlara giderdik. Cahit Bey'le babam sohbet eder, çocuklar oynardı. Pazar günleri ise hava yağmurlu bile olsa mutlaka otomobile binip ailece pikniğe giderdik. Çiçek ekmeği çok severdi. Evde köfte yapar çiçek ekmeğin içine koyardım, termosta ise çay olurdu. Çocukları alır deniz kenarına giderdik. Çok güzel günlerimiz geçti.

Cahit Bey'in iyi bir okuru oldum. Onun neye kızıp, neye üzüldüğünü en iyi yazılarını okuyunca anlardım. Sözlü olarak çok fazla ifade etmezdi ama yazılarında duygularını daha açık ifade ederdi. Yazılarını okumayı o yüzden çok severdim.

İstanbul'da yedi ev değiştirdik. Kimi evimiz büyük oldu, kimi evimiz küçük. En çok büyük evden küçük eve taşınırken sıkıntı yaşadık. Cahit Bey'in çok büyük bir kütüphanesi vardı. Ama evler küçük olunca kitapları da azaltmak zorunda kaldık. Hatta Cahit Bey, 'Hedefim, bu kitapları iki kitaba indirmek. Biri Kur'ân diğeri ise ilmihal olacak.' derdi. Bugün ondan geriye arkadaşlarının imzalı kitaplarıyla kendisinin ev halkına imzaladığı kitaplar kaldı.

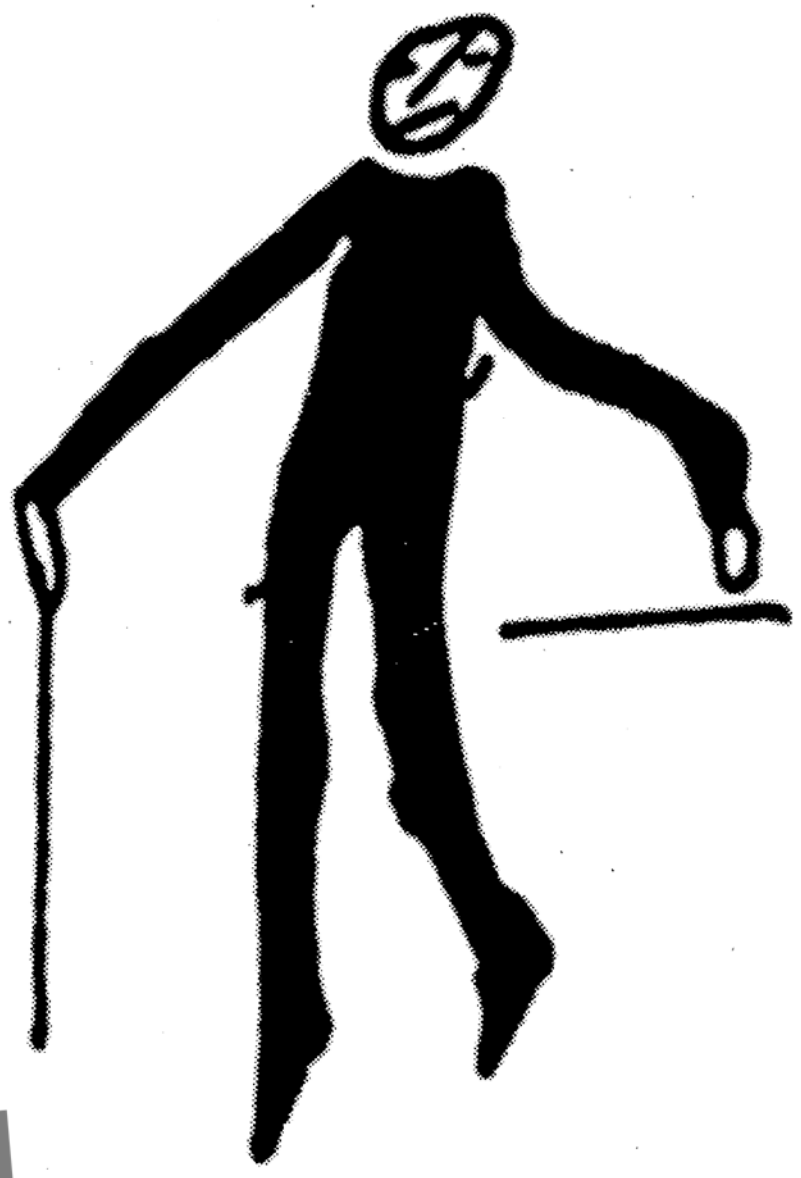
Bana 'Savaş Ritimleri' isimli kitabını imzalamıştı. Çok hoşuma gitmişti. Diğer arkadaşlarıma soruyordum, 'size de eşiniz kitabını imzalıyor mu?' diye. 'Yok', diyorlardı, o zaman Cahit Bey'in zerafeti daha çok hoşuma gitmeye başladı.

Cahit Bey bana takılırdı, 'Ben yaşlanacağım, sen hep genç kalacaksın.' diye. Ama öyle olmadı, genç yaşta aramızdan ayrıldı. Bugün gençler geliyor diyorlar ki, 'Berat Teyze, bize Cahit Abi'yi anlat.' Cahit, gençlerin hep abisi kaldı ama ben yaşlandım, gençlerin teyzesi, torunlarımın anneannesi oldum.

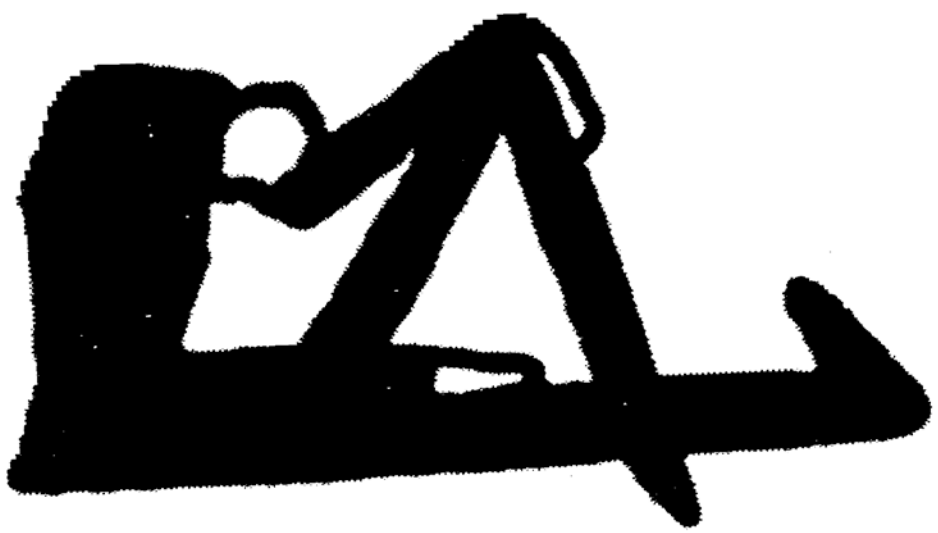
Cenazesi çok kalabalıktı ve çok farklı gruplar, cemaatler, cenazede buluşmuştu. Öyle ki Cahit Bey'in cenazesinde karşılaşanlar şaşırıp, 'Sen nereden tanıyorsun?' diye, birbirlerine sormuşlar. Cenaze namazını babam kıldırdı ve çok ağladı. Ben ise Cahit Bey'den sonra büyük bir boşluğa düştüm. Sâdece eşimi değil, her derdimize çözüm üreten, bizi saran sarmalayan, koruyan birini kaybetmiştim. Cahit Bey'in çok iyi dostları vardı, sağ olsunlar bizi hiç yalnız bırakmadılar.

Bastığın yerin
iki ayağının kapladığından
daha büyük olamayacağını
anlamaktır mutluluk.

Eğer okuduğumuz bir kitap
bizi kafamıza vurulan
bir darbe gibi sarsmıyorsa
niye okumaya zahmet edelim ki?

Olmamasına razıyım.
Oluyormuş gibi
olmasın yeter.

MET ÜST / HAZİRAN 2021 / AYLIK DİJİTAL DERGİ
Sayı: 35 **İmtiyaz Sahibi ve Yayıncı:** MET ÜST **Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: met**in **üst**ündağ **Adres:** Halaskargazi Mah. Zafer Sok. Pelin Apt. 36/10 Şişli - İstanbul

Yayımlanan tüm yazı, çizim, espri ve karakterlerin hakları saklıdır. Yayınevi, yazar ve çizerin izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.